

แก้จันด้วยคน...ต้นทุนต่ำ

- วิมุตินันทะ -

แหลกแล้วเมืองไทยก็ได้ถูกห่วยโ顿ชายเชือดไก่ให้หลังดูต้อนรับปีวอก ชรรมาชาติย่อ้มเป็นเช่นนี้แหลก มันผันผวน แปรปรวนได้เกินคาด ไข่หัวดันกามาติดไก่ จนلامมาถึงคน ล่าสุดมีแม่ไทยติดเชื้อเข้าด้วยแล้ว จึงไม่ประหลาดอันใดกับเชื้อโรคจากนกหนูหมากรากไก่ จะแพร์สึ่งกันได้หมดไม่เว้นคน

แรกๆ ที่ทำหัวดันกลงไก่ตายเป็นเบื้อง นายก้า ทักษิณบอกไม่เป็นปัญหาเท่าไหร่ เพราะเม็ดเงินแค่ 0.04% ของจีดีพี เท่านั้นเอง เอาเข้าจริงๆ พอยู่บุญໂรงค์ลังไก่ไทย ไหนจะต้องซ่าไก่ทึ้งเป็นล้านๆ ตัว สำคัญที่สุดคนไทยเลิกกินไก่ เป็นผล ร้านข้าวมันไก่ปิดเป็นแผง หรือขายเป็นเบ็ดเป็นหมูแทน

พอไก่ไทยขายไม่ออก ไม่ว่าเมืองนอกหรือในประเทศ รัฐบาลนั่งกันไม่ติด ต้องออกมาเต้นเพราะขึ้นไม่ยอมกินไก่ กันหมด ตายแน่ ทั้งไก่และไข่ที่มีอยู่ไม่รู้จะเอาไปไหน พอยกขายไม่ออก ชาวไร่ก็อดขายข้าวโพด มั่นกระทบห่วงลูกโซ่ กว้างไกลทั่วไทย

นายก้าทักษิณเลยต้องเล่นบทกินไก่โชว์ให้เห็น ไก่สุกตี กินได้ไม่เป็นไร ครกินแล้วตายเพราะโคนเชื้อหัวดันก ท่านทักษิณขอเงินเมียแจกให้รายละล้าน ทั้งเบ็ดสนานหลวงแจกไก่ให้กินกันอุตสุด

เมื่อมุ่งเอาเม็ดเงินเป็นตัวตั้ง เรายังเห็นรัฐบาลท่านแก่ปัญหาตามวิสัยทัศน์ของคนเมืองตัดขาดีข้างเดียว อีกข้างมีบอดด เลยขาดบูรณาการอันยังยืน

ดังเช่นทลายคนกินไก่ไม่ลง เพราะเห็นภาพโกรธทัศน์ คนจับไก่ยัดใส่ถุงปุ๋ยฝังทั้งเป็น กว่าจะตายต้องทราบ มันนำสมเพชรเวทนานัก ฉะนั้น ถึงแม้ตัวนายก้าทักษิณจะโดดมารับประกันกินไก่สุกปลดภัยขนาดไหน คนผู้มีน้ำใจเมตตาธรรม จึงสำนึกรักซึ้ง อดลงสาร์ภีไม่ได้ เลยไม่อยากกินไก่เพราะหายอยากด้วยประการจะนี้

นึกซึ้งให้เห็นความจริงอีกว่า ถ้าคนต้องพึงตนเองมากกว่าที่เป็นอยู่ แทนที่จะใช้เงินพาดหัวคน พากเมืองปีนรับจ้าง ขายไก่มาขายให้ตัวเองกินสบายๆ สมมุติใหม่ ใครอยากกินไก่นักเชิญเลี้ยงเอง เชือดคอไก่เอง กระทั้งต้มแกงทอดตามลูก ลงมือลุยเหนืออย่างเขาเองแบบนี้ เชือเหลือเกินว่า คนจะกล้าทำงานบ้านอย่าง คนจะกินไก่ได้ยากขึ้น เห็นไหมว่าเงินหมุนส่งให้คนทำงานได้จ่ายดาย โดยไม่ทันเห็นความจริง เฉพาะอย่างยิ่งไม่เห็นอนิจจังทุกข์ตามควรเสียเลย

วันนั้นธรรมการกินเนือนมไข่ จึงเป็นการเอาอย่างฟรังมากเกินไป เป็นเรื่องของคนเลี้ยงไก่ วิถีชีวิตชาวพุทธ เรียบง่าย จึงไม่นิยมปามาติบำบัด แม้การซื้อขายเนื้อสัตว์และสัตว์เป็น ล้วนต้องห้ามตามหลักมิจฉาชีวิชชา ๕ ทั้งล้วน

เมื่อเข้าใจครั้ทธรรพ์พิษสุกโภเพียงพอ จะเห็นข้อเครียดเหยียบได้ชัดเจนว่า ไข่หัวดันเป็นปัญหาของคนอย่างมาก เรื่องทั้งเปลืองเศรษฐกิจมหபาร เช่น อุตสาห์เอาข้าวโพดดีๆ ไปเลี้ยงไก่ ส่งโรงเชือดเข้าโรงทอดยีห้อฟรัง ไก่ตัวหนึ่งนำมา กินได้ครึ่งเดียวแค่เนื้อน่องอกไก่ ปีกคอเครื่องในอกนั้นไปไหนไม่รู้ ไก่กินข้าวโพด ต้องไปเลี้ยงกระดูกขนตับได้เลี้ยง และซึ้งอึดต่ำหาก กว่าจะได้เนื้อไก่มากินไม่กี่ชิ้นต้องเลี้ยงข้าวโพดไม่รู้กี่กระบุงโดย สู้เอาข้าวโพดมาให้คนกินสายตรงเต็มๆ มันจะเลี้ยงได้อีกทั้งมากคนกว่าพานิยมกินไก่ตั้งหลายเท่า ทั้งปลดโรคห้าดเชื้อหัวดันอย่างหาก เครชชูกิจพอเพียงลันโดซแบบนี้ ลัทธินิยมย่อمنมองมี...

น่าเสียดายขนะที่ไทยลงไก่ออกเป็นอันดับ ๔ ของโลก พอตลาดมีปัญหาไข่หัวดันก เครชชูกิจจะเทือนวุ่นวาย แทนที่จะแurenเครชชูกิจไว้กับชีวิตสัตว์ หากเลี้ยงไก่น้อยลง เอาข้าวโพดเหลือกินส่งออกโดยตรง ย่อมจะง่ายกว่าส่งเนื้อกับไก่เป็นแท้ แต่ค่าน้ำมายอมเห็นทุกข์เห็นบาป ก็ต้องเลี้ยงไก่ตั้งไก่เนื้อไก่ชนเพื่อทำเงินด้วยซึ่งโลกจัดต่อไป ต่อให้มียาแก้ไข่หัวดันได้ และมีปัญญาเลี้ยงแบบโรงปิด อย่างน้อยต้นทุนสูงขึ้น ของถุงง่ายๆ ดี ไม่ทำ มัวไปแบ่งกันทำของแพงยุ่งยากด้วยเงินจุงจุมูก

อนึ่ง วิกฤตไข่หัวดันกที่เกิดขึ้น คงจะช่วยให้มังกรวีรต์โดดเด่นขึ้นมาอีกเป็นกอง คนที่เบื่อหมูเบ็ดไก่ เมื่อยังไม่ถือมังคลา วิรต์จึงอาจไปพึงปลาแทน เมื่อยังต้องอาศัยใบปาปีดอยู่ให้มันอยู่ฯ หน่อย ค่อยลดลงไปเรื่อยๆ ก็ยังดีกว่าไม่คิดใหม่ทำใหม่เลี้ยง

สีเลน โภคสัมปทาน

พระ Rathana ว่า ศิลเป็นทางมาแห่งโภคทรัพย์ ไม่เชื่ออย่าลบหลู่

เครชชูกิจครอบครัวจะดี คนจะต้องมีศิลห้า สิ่งกุมภานี้รัฐบาลจะปิดบัญชีการขึ้นทะเบียนคนจนทั่วประเทศ คงได้รู้

กันว่า มีคนจนรายได้ต่ำเกินไปอยู่เท่าไหร่

รัฐบาลตั้งใจจริงที่จะช่วยให้คนมีเม็ดเงินมากขึ้นโดยทุกวิถีทาง โดยเพ่งที่รายได้เป็นสำคัญแท้จริงคนจนไม่ใช่คนเพรา
รายได้ต่ำอย่างเดียว พวกรจนเพราจะร่ายสูงเกินตัวนี้ต่างหากที่เป็นปัญหาเรื่งด่วนก่อนอื่น

การที่จะไปยื้อแย่งแก่งชิงหาเงินเพื่อให้รายเข้าหันที่ มันย่อมยากลำเค็ญและน่าเบื่อ แต่ถ้าจะหันมากล้าจัน กินน้อย
ใช้น้อย มันอยู่ในวิถีจะทำได้ง่ายทันตาเห็น ท่านผู้รู้เทียบให้เห็นเช่นนี้ ถ้าจะรายเงินแสนเงินล้านในวันนี้ มีกี่คนทำได้บ้าง
ตรงกันข้าม ลองมาลดละลั่งออก กล้าทึ้งเงินแสนเงินล้านวันนี้ ได้จนสำเร็จทันทีเลย ย่างไวเหมือนพลิกฝ่ามือ อะไรร้อน
ท้าทายกว่ากัน แม้ตระกานี้จะมีคนกล้าม้อยนัก แต่เราเก็บเงินกล้าจันโดยปริชาสามารถ เป็นพระ สมณะ นักปฏิบัติธรรม
ที่สมถะ มักน้อย สันโดษ นับเป็นคนจนที่ไม่ต้องร้องขอเอื้ออาทราชารรัฐบาล

อย่างไรก็ดี แม้รัฐบาลจะมองข้าม วิถีมักน้อยลันโดษ ทั้งๆ ที่มุ่งแก้จนเป็นการด่วน

ในด้านธุรกิจ ทุนนิยม เช่นสายการบิน กลับมีการแข่งขันด้วยบริการตันทุนต่ำ จนทำให้มีคนนิยมกันเพียบ อย่างเวลา
บินไม่เกี่ยวโมง ไม่ตรงมืออาหารด้วย บินแค่ ๒-๓ ชั่วโมง มีบริการอาหาร กินเร็วจนต้องเข้าคิวรอห้องน้ำท้ายเครื่องบิน
ไม่ทันใจจะรอนลงจอดแล้ว เลี้ยงอาหารบนเครื่องโดยไม่จำเป็นถ้าตัดออกได้จังลดตันทุนเยอะเลย

วิถีตันทุนต่ำโดยลดค่าครองชีพ จึงน่าจะเป็นทางรอดและเป็นจุดแข็งของเศรษฐกิจทุกยุคสมัย

ขณะนี้มีการจัดระเบียบปิดเบ็ดสถานบันเทิงในเขตปิด ๐๒.๐๐ น. นอกเขตปิด ๒๔.๐๐ น. นับว่าดีที่มีการเริ่มต้นให้คน
มีระเบียบชีวิตขึ้นมาบ้างนิดหนึ่ง ยิ่งมีคนเที่ยวกลางคืนน้อยลงเท่าไหร่ เศรษฐกิจยิ่งจะดีขึ้นเท่านั้น รัฐจะยับอะไรหน่อย
ฝ่ายค้านชอบอ้างเดียวคนตากงานหมด ทั้งที่ความจริงให้ไปหกอกอย่างอื่นย่อมดีกว่าขายแรงงานให้กับแหล่งอภัยมุข

เรื่องท่องเที่ยว เดิมทีตั้งหน้าส่งเสริมเพื่อตึงดูดนักท่องเที่ยวจากเมืองนอก หวังเม็ดเงินตราเข้าประเทศ เดียวนี้ทำไป
ทำมา ยุ่งให้เที่ยวกันอุตสาห์โภภาระในเมืองไทยด้วยกันเอง คนไทยชอบเที่ยวอยู่แล้ว ยิ่งชวนให้เที่ยวมากขึ้น เมื่อไหร่จะพยายาม
การท่องเที่ยวโดยขาดบูรณาการสร้างสรรค์และเกินมั่วซึ่งมาเศรษฐกิจพอเพียง ผลงานครัวเจึงทำลายลิ่งแวดล้อมและผลลัพธ์
พร้าพลังงานทรัพยากรโดยขาดสติสัมมาทิฐิ

ทางพاجนของคนไทยมีอยู่นานเบิกตั้งเท่าไหร่ เมื่อไหร่มีใครห่วงใย หน้าช้ำรัฐบาลเปิดประตูใหญ่ จะดันกรุงเทพเป็น
เมืองเจ้าแฟชั่นของโลก ช่างคาดฝันไปไกลดูไม่ฉลาดจริงๆ

จะทำยังไงได้ คนตากข้าง تابอดข้าง ไม่รายละเอียดมั่วซึ่ง ก้าวติดกล้าทำจริงแบบนี้แหล่เล่นเอานักวิพากษ์
อย่างคุณเปล่า สีเงิน ต้องกล้าต้าหนินะ ว่า...

ผมไม่คิดว่าจะมีรัฐบาลไหน จะทำอะไรทุ่มสุดตัวให้เท่ารัฐบาลนี้อีกแล้ว...

แล้วนี่เท่อจะเป็น “เจ้าแฟชั่นโลโก”

แค่ให้ผู้หญิงไทยหน้าด้านทำงานหนักน้อย ก็ดีใจว่า GO INTER

โอ้ย...กุจลักษณ์! (ไทยโพลต์ ๑๙ ม.ค. ๕๓)

ครับ นำเห็นใจรัฐบาลที่ตัดข้างเดียว ไม่เหลียวแลเศรษฐกิจพอเพียง ถือตัวว่าข้าแหน่ เศรษฐกิจดีพิจฉัตต้องขึ้น
กีเปอร์เซ็นต์เหมือนหมูในอวัย ด้วยเงินทุนหนา ก้าวไปชั้นยอดยากจะปั้น “เมืองแฟชั่น” ให้เป็นตัวทำเงินยิ่งกว่าตลาดหุ้นยังจั้น
หรือเปล่าไม่ทราบได้

เรื่องของแฟชั่น ลำพังพ่อค้าแม่ขาย เข้าคิดอ่านหลอกล่อล้วงตับกินໄล์ทั้งสาวแล้วแก่หนุ่ม ซึ่งวัยรุ่นวัยรุ่งทั่วโลก จน
วุ่นวายเกินบรรยาย สาวๆ สมัยนี้แต่งตัวดูได้ที่ไหน เล่นเปิดบ่นล่าง ว่างกลางผ่านหัวหลัง กระทั้งจะเหลือเท่ากางเกงลิง
เดินทัวร์รอบซอกซอยอยู่แล้ว

ดังนั้นต้องให้ท่านสามารถดันบางกอกแฟชั่นขึ้นเทียบชั้นระดับโลกได้ก็ตาม ลูกหลานไทยจะต้องเป็นเหมือนมหาภัยของ
แฟชั่นบรรลัยโลโกอีกเท่าไหร่ แค่ค่าเสื้อผ้าจะต้องบ้าตามแฟชั่นใหม่ๆ เพียงเพื่อทันสมัยเข้าบ้าน บันคงน่าปวดศีรษะเรียน
เกล้าพลีก ไม่ต้องพูดถึงคืออาชญากรรม ลากข่มขืนเรียกคิว เรื่องเด็กขายตัวเพื่อเม็ดเงิน ฯลฯ

ไม่ว่ารัฐบาลจะผันเทื่องอะไรดูจะเป็นการเพิ่มต้นทุนค่าครองชีพและบีบคั้นตัวเองให้ทำเม็ดเงินโตขึ้นตามสูตรบริโภคนิยม
เห็นแล้วน่าเห็นน้อยแทน โดยเฉพาะช่างเป็นภัยย้อนแย้งกับลักษณะเศรษฐกิจพอเพียง อันเลี้ยงคนด้วยตันทุนต่ำ เพื่อพึ่งพา
ตนเองได้จนเหลือเพื่อและเอื้ออาทัยให้คนอื่นพึงพึงได้อีกต่างหาก